

Parochie 1
 In de pen 6
 Klapstoel 8
 Kunst en cultuur 9
 Kerk 10
 Buitenland 11
 Dossier 12
 Varia 14
 Op·tocht 16
 Mensen 17
 Bisdom 18
 Podium 20

Colofon

KERK & leven
 Halewijnlaan 92
 2050 Antwerpen
 www.kerkenleven.be
 KERK & leven is een uitgave van
 Studiecentrum Kerk en Media vzw

**VERANTWOORDELIJKE
 UITGEVER**

Filip Debruyne
 De parochie is verantwoordelijk
 voor de eigen teksten

REDACTIE

Algemene redactie
 tel. 03 210 08 40
 fax 03 210 08 49
 redactie.kerkenleven@kerknet.be
Hoofdredeacteur
 Bert Claerhout
Eindredacteur
 Peter Goirdts
Redacteurs
 Erik De Smet, Nicole Lehoucq,
 Ilse Van Halst, Jozefien Van Huffel
 Lieve Wouters
Redactiesecretariaat & Optocht
 Martine Croonen
 secretariaat.kl@kerknet.be
Diocesane redactie Antwerpen
 Persdienst Bisdom Antwerpen
 Schoenmarkt 2
 2000 Antwerpen
 tel. 03 202 84 30 (van maandag tot
 woensdagmiddag)
 fax 03 202 84 31
 redactie.bisdom.antwerpen@
 kerknet.be

Diocesane redactie Brugge

Persdienst Bisdom Brugge
 Heilige Geeststraat 4
 8000 Brugge
 tel. 050 33 59 05
 fax 050 34 14 32
 persdienst.bisdom.brugge@
 kerknet.be

Diocesane redactie Gent

Eveline Coppin
 Bisdomplein 1
 9000 Gent
 tel. 09 225 16 26
 fax 09 223 39 59
 eveline.coppin@kerknet.be

Diocesane redactie Hasselt

Persdienst Bisdom Hasselt
 Vrijwilligersplein 14
 3500 Hasselt
 tel. 011 28 84 58
 fax 011 28 84 78
 persdienst@bisdomhasselt.be
Diocesane redactie Mechelen-Brussel
 Pers- en informatiedienst
 Wollemarkt 15
 2800 Mechelen
 tel. 015 21 65 01
 fax 015 20 94 85
 aartsbisdom@kerknet.be

VORMGEVING

Grafisch ontwerp
 Catapult, Antwerpen
Lay-out & Zetwerk
 Patrick Claessens

PUBLICITEIT

Trevi Plus
 Leopold II laan 53
 1080 Brussel
 tel. 02 428 21 03
 fax 02 428 37 55
 katrien.lannoo@treviplus.be
 www.treviplus.be

DIENST PAROCHEBLADEN

tel. 03 210 08 30 - fax 03 210 08 36

ABONNEMENTEN

Abonnementen en adreswijzigin-
 gen uitsluitend via de parochie

DRUKKERIJ

NV Halewijn

© copyright

Alle teksten, foto's en beeldmateriaal uit KERK & leven zijn auteursrechtelijk beschermd. Zonder toestemming van de uitgever mogen ze op geen enkele wijze worden verspreid. De uitgever is niet verantwoordelijk voor de inhoud van de advertenties. Lezersbrieven moeten naam en adres vermelden. De redactie behoudt zich het recht teksten in te korten of te weigeren.

COLUMN

Bert CLAERHOUT

” We klagen wel eens over de verkleuring van de media. Dat betekent niet dat we geen journalisten meer hebben die hun job wel naar behoren uitvoeren. Een van hen is Catherine Vuylsteke, redactrice buitenland bij *De Morgen* en auteur van enkele degelijke boeken over zowel de Arabische wereld als China. Vorige week verscheen haar jongste werk *Vroeger is een ander land*. Ze vertelt daarin het levensverhaal van zeven jongens en een meisje die vanuit een of ander ver land bij ons zijn aangespoeld. Sommigen vol hoop, anderen vol angst en onzekerheid, maar allen zonder have en goed. Deze niet-begeleide minderjarigen staan voor de vele kinderen die hier zonder ouders aanbelanden – 1.291 in de eerste negen maanden van dit jaar. Sommigen worden door mensensmokkelaars op de stoep van de Dienst Vreemdelingenzaken achtergelaten, anderen vinden we in de transitzone van de luchthaven, nog anderen zwerven rond in de buurt van benzinstations langs de snelwegen of in parken van grote steden.

Vuylsteke ontrafelde van acht van hen hun verleden, deelde een jaar hun wel en wee en ging na welke toekomst ze hadden. Het resultaat is een indringende kijk op de schaduwzijde van onze wereld. Neem nu het verhaal van Raza, opgegroeid in een Afghaanse dorp vlak bij het grottencomplex Tora Bora, waar Osama bin Laden zich schuilhield. Raza's oom stuurde hem weg met Pakistaanse mensensmokkelaars. De tocht van Centraal-Azië naar de Noordzee verliep in helse etappes. Nu eens met zijn vijftien opeengepakt in een auto, halfdood van honger en dorst. Dan weer ondergedoken in Turks Kurdistan, in een stinkend, vergrendeld pand, om vervolgens op een krakkemikkige boot kletsnat de Griekse kust te bereiken. In het Franse Calais zocht Raza zijn toevlucht in een niemandsland van loodsen en geparkeerde vrachtwagens. Londen, de droom van Aziatische illegalen, haalde hij niet. Wel een tehuis in Herent, waar hij met acht andere minderjarigen woont.

LEZERSBRIEVEN

Reageren op artikelen in deze krant? U kan schrijven of mailen (met vermelding van uw naam en adres) naar: **KERK & leven**, Halewijnlaan 92, 2050 Antwerpen of lezersbrieven@kerknet.be

Indignados

KERK & leven, 2 NOVEMBER 2011

De revolutionaire gedachten en het dito handelen (met onterecht fysiek geweld en vernielzucht) van de indignados is geen fijn en probaat middel om de kapitalistische, megalomane en soms egoïstische ideologie gebaseerd op geld en bezit te doorbreken of te bestrijden. Door geweld te creëren, veroorzaakt je immers meestal een offensieve en soms gewelddadige reactie die nefast is voor een verdere pacifistische en constructieve dialoog.

Een streven naar, een hopen op en een werken aan een vreedzame wereld van tolerantie, wederzijds begrip en dialoog – zonder elkaar te kwetsen of psychologische en andere wapens te hanteren – lijkt me een veel betere oplossing. Denken we maar aan wereldberoemde iconen – zoals Gandhi, Martin Luther King en mijn favoriet John Lennon – die de vrede en de naastenliefde voor de wereld predikten en beleefden als respectvolle individuen en personen die liefde in hun hoofd en hart droegen.

Een geloof, een hoop, maar vooral echte liefde kunnen wellicht ook voor onze verzuurde maatschappij, waarin niet alleen een economische, maar ook een emotionele regressie veelal de plak zwaait, een duurzaam herstel van zachte waarden bewerkstelligen.

Dit is niet alleen voor dromers, maar voor al wie vrede, goedheid, zachtmoedigheid, vriendelijkheid en zoveel meer, hoog in het

vaandel heeft. Sommigen noemen dit zonder meer utopisch, toch ken ik velen die daaraan willen meewerken.

Joost ROTTY, Beert

Verontwaardiging

KERK & leven, 2 NOVEMBER 2011

In uw dossier *Van verontwaardiging naar concrete boodschap* erkent Mark Lambrechts, voormalig hoofd van HBK-Spaarbank, met lede ogen de degeneratie van de financiële beheerders te hebben vastgesteld, al erkent hij dat het ook 'anders' had gekund, zoals bijvoorbeeld bij de VDK-Spaarbank. Er zijn trouwens nog andere voorbeelden zoals Netwerk Vlaanderen, Oikocredit, Triodos, Alterfin en de meer dan 800.000 Arcopar-coöperanten van de vroegere Bacob. Allemaal bewuste mensen waarbij grof geldgewin geen doel was/is.

Ze staan in schril contrast met enkele zogenaamde christelijke kopstukken van de arbeidersbeweging die met enorme zitpenningen en exorbitante bonussen wegwamen, die zich wegstaken achter het excuus dat de markten hoe dan ook alles domineren en die daardoor generaties lieten verarmen. Al wil ik hierbij opmerken dat ook de socialisten mee verantwoordelijk waren voor de verkoop van de ASLK aan de privésector.

Dat alles heeft niets te maken met zeven vette en/of magere jaren. Het heeft ook geen zin de mensen de schuld te geven en hen te verwijten dat ze niet stilstaan

Migratie biedt kansen voor evangelisatie

De publicatie van Vuylstekes boek viel samen met de discussie over het lot van de achttienjarige Mauro Manuel in Nederland. Negen jaar geleden kwam die daar als niet-begeleide minderjarige uit Angola aan. Hij werd goed opgevangen en raakte snel geïntegreerd. Maar doordat zijn asielaanvraag is geweigerd en hij op zijn achttiende meerderjarig werd, moet hij naar zijn land van herkomst terugkeren. Het voorval veroorzaakte veel opschudding. Net als bij ons vinden de meeste Nederlanders dat het immigratiebeleid streng moet zijn en geen aanzuigeffect mag hebben. Maar telkens als een vreemdeling een 'menselijk gezicht' krijgt, willen we dat die, als uitzondering op de regel, mag blijven. Ook al lijkt het erop dat de affaire-Mauro in ons land – ondanks alle aberraties van ons asiel- en migratiebeleid – pragmatischer zou worden opgelost, toch legt ze een diepere tweespalt bloot: macht, recht en wetgeving tegenover mededogen en barmhartigheid.

Het blijft merkwaardig dat we ons druk maken over één geval waarover de media emotioneel berichten, om daarna weer in cliché-beelden over vreemdelingen te vervallen. Dat is nochtans niet wat de Kerk van ons verlangt. In zijn boodschap voor de Wereldmigratendag, op 15 januari 2012, vraagt de paus uitdrukkelijk aandacht voor al wie door oorlog, geweld en honger op zoek gaat naar een beter leven. Volgens Benedictus XVI dreigen vele migranten na hun vlucht God uit het oog te verliezen en het geloof niet langer relevant te vinden. Daarom roept hij de christelijke gemeenschappen op bijzondere aandacht te besteden aan migranten en hun gezinnen. „De migratie is een kans om het evangelie in de wereld van vandaag te verkondigen”, schrijft hij. Als we niet-begeleide minderjarigen met Christus in contact willen brengen, weten we meteen wat ons te doen staat.”

bij wat ze doen. Er is zoveel verontwaardiging omdat zij geen inspraak hebben in de manipulaties van de zogenaamde 'onzichtbare markt', die angstaanjagend reageert – bijvoorbeeld op een mogelijk referendum in Griekenland. Het Griekse volk moet meer dan dertig procent verarmen om het casino draaiende te houden...

Excuses zoeken om die kapitalistische degeneratie te verdoezelen, is vergeten dat er in de tempel geen plaats was voor zulke lui en dergelijke praktijken.

Simonne MICHIELS, via e-mail

Beeldenverbod

KERK & leven, 12 OKTOBER 2011

Heeft Hans Geybels nog nooit gehoord van het zevende oecumenische concilie, de scheuring tussen de oosterse en westerse Kerk of van Karel De Grote, die al lang vóór het Concilie van Trente het vereren of aanbidden van beelden aan de orde stelden? Wat is trouwens het verschil voor een doorsneekatholiek tussen vereren en aanbidden? En of het een hulpmiddel geweest is voor de gewone mens, laat ik in het midden.

Jan VANHEES, via e-mail

Pensioenen

KERK & leven, 26 OKTOBER 2011

1. In uw dossier over de pensioenen staat er iets wat volgens mij niet klopt. U schrijft dat het wettelijk pensioen, voor iemand die een volledige loopbaan heeft, tussen de zeventig en tachtig procent van het laatste loon bedraagt.

Misschien heeft u het over mensen die in openbare functies werken. Die krijgen hun loon op basis van het gemiddelde van de laatste vijf jaren – dat zou nu mogelijk herleid kunnen worden tot de laatste tien jaar. Maar voor alle andere categorieën wordt er een berekening gemaakt over alle jaren. En dat verschil kan groot zijn!

Christiaan VAN BELLEGHEM, via e-mail

2. In het kaderstuk *In de wereld van het pensioen is niet alles voor iedereen gelijk* wordt aangestipt dat er ook tussen ambtenarenpensioenen grote verschillen zijn. Onder de aangehaalde gevallen is er echter maar één ambtenaar – en dan nog een voor de ambtenarij niet zo direct representatief type, namelijk een cipier. Een officier valt echter niet onder het statuut van het rijks-personeel, een rechter behoort tot de magistratuur (scheiding der machten). En sedert wanneer is een pastoor nu ook al een ambtenaar? Zijn wedde en pensioen zijn een uitvloeisel van het concordaat van 1801 tussen Napoleon en paus Pius VII.

Overigens zijn de ambtenarenpensioenen historisch totaal anders ontstaan en gegroeid en dus niet vergelijkbaar met de pensioenen (voorheen lijfrenten) in de privésector. En waarom heeft u het over het pensioen van een mannelijke cipier, alsof er in de overheidssector terzake een onderscheid wordt gemaakt? Roger JANSOONE, Ichtegem